

Julia Boehme

Conni în tabăra de călărie

Ilustrații: Herdis Albrecht

Ponei și iar ponei

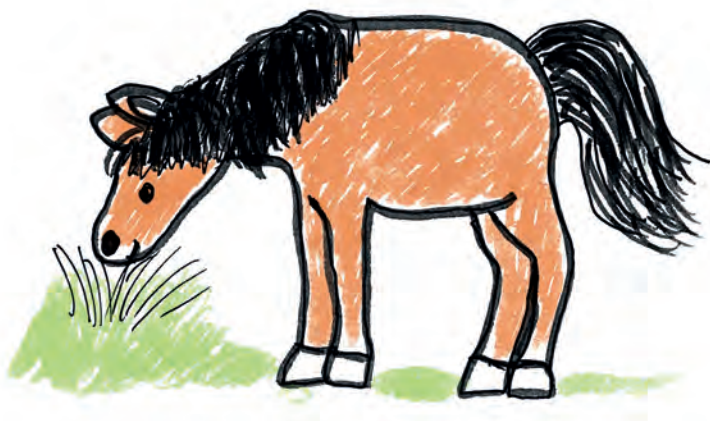
Conni se uită lung la foaia albă de desen. Apa din pahar e la fel de curată și de transparentă cum era când a curs de la robinet, iar capacul de la trusa de acuarele nici măcar nu e deschis.

Pe furiș, îi privește pe ceilalți colegi. Toată lumea desenează de zor, iar apa din paharele lor e verde-închis, albastră sau gri-murdar. De unde știu ei deja ce vor face în vacanța de Paște? se întreabă Conni și mijește ochii spre prietena ei, Ana.

Evident că Ana desenează ponei, ce altceva?

Desenați lumea voastră de vis! Ce vedeți în fața voastră atunci când închideți ochii? Ce vă doriți cel mai mult? Ce planuri de vacanță aveți? Indiferent care e tema pe care le-o dă doamna Codruța la ora de desen, Ana desenează întotdeauna un ponei. Sau doi sau trei. Cu sau fără călăreț – nu contează, ponei

să fie. Azi a desenat un ponei cu o coamă deasă,
înfoiată și neagră ca tăciunele.
Seamănă cu Nando de la clubul de călărie.

- Dar cursurile nu se țin pe perioada vacanței, șoptește Conni. De obicei, Ana și Conni merg la călărie o dată pe săptămână.
- Nu ți-am povestit? îi spune Ana, tot în șoptă, iar obrații îi strălucesc de agitație la fel de tare ca părul ei roșu. Mă duc într-o tabără de călărie în vacanță!
- Ce drăguț! strigă Conni așa de tare, că se aude în toată clasa. De uimire, a uitat să mai șoptească.

Bineînțeles că doamna Codruța vine imediat lângă ea.

– Ei bine, Conni, ce ai desenat frumos? Nimic?!

Doamna Codruța se uită uluită la foaia albă a lui Conni.

– N-am nici cea mai mică idee ce voi face în vacanță, se bâlbâie Conni stânjenită.

– Serios...

Nici bine nu se întoarce doamna Codruța cu spatele, că Ana îi împinge lui Conni un bilețel.

– Vino și tu cu mine în tabăra de călărie!!! scrisese Ana repede pe hârtiuță. Și a încheiat cu trei semne de exclamare, pentru că bineînțeles, e mai distractiv în doi într-o tabără de călărie.

– O, da! șoptește Conni. Și, în sfârșit, deschide cu entuziasm cutia cu acuarele.

Cei mai deștepți părinți din lume

Acum Conni știe ce vrea să facă în vacanță. Singura problemă e că părinții ei nu știu asta încă. Agitată, se fâșâie în continuu pe scaun la ora prânzului.

– Ana se duce în vacanță într-o tabără de călărie, îi anunță ea, în cele din urmă.

– Ce drăguț! murmură mama și își suflă nasul cu un zgomot puternic. Primăvara, mama suferă îngrozitor de alergii.

– Da, nu-i așa? se entuziasmează Conni. Apoi trăgând aer în piept, își face curaj și le adresează întrebarea care o frământă încă de la ora de desen.

– Pot să merg și eu cu ea?

Mama își suflă iar nasul. Iar tata, se pare, că nu aude bine.

El e ocupat să prindă cu lingura niște boabe de mazăre scăpate de Iacob, care se rostogolesc pe masă ca niște bile de sticlă.

– Pot? mai întreabă Conni încă o dată, după ce boabele de mazăre ajung din nou pe farfuria lui Iacob.

– Ce anume, Conni?

– Să merg cu Ana în vacanță în tabăra de călărie, repetă Conni răbdătoare.

Tipic pentru părinți: trebuie să le spui totul de trei ori!

– Vrei să pleci undeva singură? întreabă mama nedumerită.

– Nu singură! Conni își dă ochii peste cap: pe bune, chiar nu pot fi atenți?

– Cu Ana, desigur!

– Tu și cu Ana vreți să mergeți singure în vacanță într-o tabără de călărie, recapitulează tata.

